

РЕШЕНИЕ

№ 2126

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1702** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по повод на жалба вх. № 6256 от 14.02.2023 г. и вх. № 7308 от 21.03.2023 г. по описа на Административен съд - София град (АССГ), подадена от В. Д. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ап. 17, чрез адв. А. И. от САК, със служебен адрес и адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 1, офис 7 срещу заповед № 488/23-4332-000717 от 06.02.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ), по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от 6 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Навеждат се доводи, че същата е немотивирана, както и че е налице противоречие между изложените мотиви и направеното административно разпореждане, тъй като не са посочени факти, обосноваващи наличието на нормативен акт, във връзка с който да е наложена ПАМ. Излагат се аргументи относно липсата на компетентност у нейния издател. Моли за отмяна на заповедта. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от

адв. И., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като наложената ПАМ да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в ОПП при СДВР, редовно призован за съдебното заседание, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АА с бланкетен № GA 763320 от 06.02.2023 г. на Б. М., на длъжност младши автоконтрольор, при ОПП – СДВР, с който е установено, че жалбоподателят В. Д. С. на същата дата около 00,40 часа в [населено място], на ул. И. Д. – Куклата, при оказано съдействие и по данни на свидетелите очевидци АП 73, с посока на движение от ул. Г. М. към бул. Шипченски проход управлява личния си товарен автомобил „И. ФХ 37“ с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът е спрял за проверка на [улица] и същият категорично отказва да бъде изпробван за установяване употребата на алкохол с техническо средство алкотест дрегер 7510 с фабричен номер ARNA 0142. Издаден е талон за медицинско изследване № 0176501 за УМБАЛ „Св. А.“, връчен на 06.02.2023 г. в 01:40 ч. на неговия адресат. Водачът управлява МПС със СУМПС с изтекъл срок за валидност до 30.01.2022 г.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 06.02.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Общата компетентността на младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в ОПП при СДВР, по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з - 1496 от 06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 8121з-1624 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР и Заповед № 513з – 13135 от 10.09.2020 г. на директора на СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "б." от ЗДвП, който текст предвижда „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година“. Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ - е управлението на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване за извършване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В случая жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство – алкотест Дрегер 7510. Също така не се е явил и не е дал сравнителен материал за кръвно изследване.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б." от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под алкохолно опиянение, както и ако откажат да бъде изследвано. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило алкохол и неговата концентрация трябва да е над 0,5 на хиляда. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

С оглед нормата на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 на хиляда, установена с медицинско или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване - административната мярка е временно прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик за срок от 6 месеца до една година.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се прекратява регистрацията на МПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган. В случая е определен минимално предвидения срок от законодателя – 6 месеца.

С оглед горното съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. С., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № 488/23-4332-000717 от 06.02.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка, по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: